

Р Е Ш Е Н И Е

№88

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 26 март 2012 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и девети февруари, две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ:

Емилия Иванова

Слава Георгиева

при секретаря А.М.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Иванова **к.н.а.х.д. № 59** по описа за **2012** година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на **Агенция „Пътна инфраструктура” – София**, против решение № 863 от 11.11.2011 г. на Районен съд - Перник, постановено по н.а.х.д. № 1183 по описа на съда за 2011 г.

С атакуваното решение е изменено НП № 2315/31.05.2011 г. на Директор на Дирекция „Пътни такси и разрешения за специално ползване на пътищата” при Агенция „Пътна инфраструктура” - София, издадено срещу Д.Б.К. ***, с което за нарушение на чл. 26, ал. 2, т.1, б. „а” от Закона за пътищата (ЗП), му е наложено административно наказание „глоба” в размер на 2000 лв. на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП. Районният съд е определил нов размер на наказанието – 300 лв.

В касационната жалба се твърди, че решението на Районен съд - Перник е неправилно поради нарушение на материалния закон – касационно основание по силата на чл.209, т.3 от АПК. Въз основа на това се иска от настоящия съд отмяна на решението на първата съдебна инстанция и произнасяне по същество, чрез оставяне в сила на процесното НП, по отношение на размера на наложеното наказание.

Ответникът по жалбата Д.Б.К.***, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата и моли решението на въззивния съд да бъде оставено в сила.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна, тъй като решението на районния съд е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК, прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, както и след извършената на основание чл. 218, ал. 2 от АПК служебна проверка за валидност,

допустимост и съответствие на атакувания съдебен акт с материалния закон, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районен съд - Перник е възприел фактическите обстоятелства по делото въз основа на данните, внесени чрез представените и събрани пред него писмени и гласни доказателства. Въз основа на тях от фактическа страна е намерил за установено, описаното в АУАН и издаденото въз основа на него НП нарушение. След фактическите си заключения районния съдия е приел от правна страна, че актовете, в които нарушението е обективизирано са издадени от компетентни органи, като АНО не е допуснал нарушения на административно производствените правила. Не са констатирани и нарушения на формата на АУАН и НП и те съдържат всички реквизити предвидени в чл.42 и чл.57, ал.1 от ЗАНН. Въпреки това е прието,наказателното постановление следва да бъде изменено, тъй като при определяне размера на наказанието не са съобразени установените в чл.27 от ЗАНН правила.

Административен съд – Перник, споделя изцяло позицията на първата инстанция и в този смисъл смята жалбата за неоснователна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл.63, ал.1 от ЗАНН, решенията на РС подлежат на касационно обжалване по реда на глава XII от АПК, но на основанията предвидени в НПК. Ето защо посоченото основание по чл.209, т.3 от АПК - нарушение на материалния закон е неотнормосимо в настоящето производство. Посочените в текстовата част на касационната жалба основания за касиране на решението не намират подкрепа в доказателствата по делото и не се споделят от касационния състав.

Позицията на районния съд, относно липсата на съществени процесуални нарушения при издаването на АУАН и НП, във връзка с изискванията на ЗАНН за описание на нарушението и обстоятелствата по извършването му, настоящият съд смята за правилна и мотивирана. АУАН и издаденото въз основа на него НП съдържат ясно и конкретно описание на нарушението и обстоятелствата, при които същото е извършено. Споделят се и изложените мотиви относно размера на наложеното наказание. Неоправдано с НП глобата е наложена в максимален размер. При определянето ѝ административнонаказващият орган не е отчел смекчаващите отговорността обстоятелства съгласно правилото на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН във вр. с ал. 3, предл. 1 от с.з., а именно че нарушението е извършено за първи път, както и не е изложил мотиви защо се налага максималния размер на санкцията предвиден в закона. Поради тази причина правилно и с оглед задължението си да провери изцяло законосъобразността на НП, въззивният съд е изменил наложеното административно наказание, като е определил наказание в минимален по относимата санкционна правна норма. При определяне размера на санкцията са посочени освен характера на извършеното нарушение и неговата степен на обществена опасност, то и обстоятелствата които смекчават отговорността на жалбоподателя. По този начин наказанието ще постигне целите предвидени в чл.12 от ЗАНН, да предупреди и превъзпита нарушителя, тъй като е определена съответна на нарушението санкция, а при налагането ѝ решаващият състав е отчел спецификите на конкретния казус.

Атакуваното въззивно решение е правилно и законосъобразно. Фактическата обстановка по делото е подробно и прецизно изяснена, като констатациите са направени след пълен и задълбочен анализ на събраните по делото доказателства, а наложеното наказание е справедливо определено.

По горните съображения, съдът намира, че оспорения съдебен акт, като валиден, допустим и постановен в съответствие с материалния закон, следва да бъде оставен в сила.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 във вр. с чл. 221, ал. 1 от АПК, **Административен съд – Перник**

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 863 от 11.11.2011 г. на Районен съд - Перник, постановено по н.а.х.д.№1183 по описа на съда за 2011 г., с което е изменено НП № 2315/31.05.2011 г. на Директор на Дирекция „Пътни такси и разрешения за специално ползване на пътищата” при Агенция „Пътна инфраструктура” - София, издадено срещу Д.Б.К.***.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ:/п/

/п/